

(המשך מעמוד 15)

עצמו צודק לעומת האחרים, מהווה רוב של אחד.

מאמר זה, שהתפרסם בעלון התנועה השבוע בקיבוץ הארצי בחודש מאי, הסעיר את התנועה כולה. אחד מוותיקיה, משה צ'יניק מקיבוץ אילון בגבול לבנון, התקומם בחריפות נגד חברו שבגבול הדרומי, ייחס לו מגמות אנטי-ציוניות.

אולם אמיתית, הידוע כציוני אדוק, והר משתלם במכון השילוח בבעיות העולם הי ערבי, נהנה מיוקרה רבה מדי בתנועה מכדי שאפשר יהיה לערער את מעמדו באופן זה. העימות בגיבעת-חביבה הוכיח — גם לאסתתו — כי הרוב בתנועה תומך עתה בחשפתו.

צה"ל

לקצינים ולחיילים -

חובה!

אסיפה מופגזת שד הליכוד נערכה במחנה צה"ל — על פי חזמנת קצין התרבות

ההזמנה היתה יכולה להיות רגילה לי גמרי.

היגד מוזמן להרצאת הסופר משה שמיר בנושא, ארץ-ישראל השלמה, נאמר בה בעברית קלוקלת. ההרצאה תתקיים ביום 30 במאי, שעה 19.30, באולם קולנוע... משה שמיר, הסופר-לשעבר שהפך עסקן הליכוד, יכול להרצות כאות-נפשו על משאת-נפשו. ארץ-ישראל השלמה. אין בזה כל דבר מיוחד.

אולם הזמנה זו היא מיוחדת בהחלט, כי ההרצאה התקיימה במחנה צבאי, ועל ההזמנה החום קצין צה"ל. הוא הזמין את אנשי יחידתו, טרח להוסיף על הזמנה: "ההשתתפות חובה לקצינים ול-חיילים".

נגד הממשלה. לפי הוראות מטכ"ל, אסור לנהל בצה"ל תעמולה מיפלגתית. משום כך, הופעת עסקן מיפלגתי במחנה צה"ל היא בעייתית. כשנושא ההרצאה הוא מצע מיפלגתי — הרי זה פסול. כשהשתתפות בהרצאה היא "חובה" — הרי זו שערורייה.

מיקרה זה אינו יחיד. נעשה עתה נסיון מכוון של אנשי הליכוד להפעיל את אנשיהם בצה"ל למען הפוליטיזציה של צה"ל — ולמען הפצת תורת ארץ-ישראל השלמה בשורותיו, בניגוד גמור למדיניות המוצהרת של הממשלה.

מישפט

הואפח

וגם עישות?

האורח הסתתר

מאימת הבעל -

וכשגילה שהבאים הם אנשי

מחלקת-הסמים — חיבק אותם

דלת-הארון נפתחה. מבין הקולבים הגיח גבר צעיר. הוא מיצמץ בעיניו, התגנש עמוקות ואחר הסתער על הבלשים והחל מתבקם באושר. אילולא התגדו לו בכוח, היה מנשק אותם בזה-אחרי-זה.

חוליית-הבלשים של מחלקת-הסמים של מיטרת מחוז תל-אביב עסקה אותה שעה בביצוע משימה שיגרתית למדי: חיפוש אחר סמים. ה"מציאה" שצצה מתוך הארון חיתה להם בבחינת תוספת בלתי-צפויה למימצאיהם האחרים.

מציאה עזיזה בארון. דקות אחדות קודם-לכן ניצבו אנשי החולייה, סמל-שני יוסף אולאי, רב-סמל יצחק פסח, סמל-שני שני יצחק פרץ ועוד שלושה שומרי-חוק חכני, נכונים לזנק לתוך הבית שברחוב

ההזמנה להרצאת משה שמיר שערורייה

בתוך אחד הארונות, גילו את ניסים חמרה המאושר, תושב חולון. ניסים, שהסתתר בארון לשמע המהומה בחוק, בהיותו בטוח שהבעל החוקי הוא שהגיע, מוקדם מן הצפוי, לא ידע נפשו מרוב שימחה כאשר גילה שהבאים הם סתם שוטרים.

אף אחד לא יודע. בהמשך החיפוש מצאו הבלשים על ארון-הבגדים נרגילה עשויה נחושת, בעלת ראש-חרס ומאריך צבוע אדום. הכלי הכיל שרידי חומר הי חשוד כחשיש.

כתום החיפוש, כאשר עמדו כבר לעזוב את המקום והגברת הצעירה אחזה בכלב לבל כלה בבלשים את זעמו, ביקש לפתע אחד מהם לדעת למי שייך פתח-האשפה שניצב בחצר. הבחורה אישרה שהפח שייך לה.

בחיפוש מהיר בתוך הפח נמצאו פירווי-חשיש, דבוקים לגליל של נייר-טואלט רטוב.

הצעירה ואורחה העליו נעצרו כחשודים

כיסלו בתל-אביב. הם היו מצויידים במידע כי גברת צעירה עוברת על החוק שם, בתוככי דירתה.

אך שני כלבים גדולים שהיו קשורים בחצר נבחו באיום, ו-איי-אפשר היה להתקרב לדירה, כפי שצויין לאחר-מכן בי דו"ח שהגישו.

רק לאחר שנקשו בחלון מצד הרחוב, פתחה בפניהם את הדלת הידירה, עליוה שלום (השם בדוי) בת ה-20. רביסמל פסח הודיע כי הם מהמיטרה, וביקשה להרחיק את הכלבים. כאשר נכנסו לתוך הדירה, גילו שם כלב שחור גדול נוסף, נבחן ומאיים.

הכלב נרגע לבסוף, ואו הציגו הבלשים בפני עליוה את צו-החיפוש, שאלו היכן בעלי-הבית.

בעלי הלך למישרד-הפנים, אני לבדי בבית, השיבה עליוה.

הבלשים ניגשו לעבודה, החלו הופכים את הבית בחיפוש אחר סמים, ואז, לפתע,

בהחזקת סמים וכלים המשמשים לעישון-סמים, על-אף הכחשתה הנימרצת. היא טענה שאין לה מושג כיצד הגיעו פירווי-החשיש לתוך הפח שלה.

גם ניסים חמרה, האורח, הכחיש מכל-וכל. "היום בבוקר באתי לבית של עליוה כדי לבקר את בעלה, וכעבור זמן קצר באו בלשים, עשו חיפוש ומצאו נרגילה ועוד. אני בכלל לא יודע על מה עצרו אותי".

הספק זיכה. בפרט אחד, לפחות, לא דינק. לא את הבעל בא לבקר שם.

"לשאלתי על מעשיו בתוך הארון, כתב ראש חוליית-הבלשים בדו"ח שלו, "ענה לי שהוא מפחד מבעלה של הצעירה, כי חשב שהגיע הביתה וירביק לו מכות". גם לבעל היה מה לומר. "אני לא מעשן, אצלי בבית אף אחד לא משתמש בסמים". טען בחקירתו.

לאחר ששמע השופט אריה אבן-ארי את טענות ההגנה, החליט לזכות את ניסים מכל אשמה, מחמת הספק.

רת

הסגולה להצלחה

אצל הרב

אם רצית במינוי

טוב ומכובד -

התחתן במישפחה הנכונה

ותהפוך לחביב הרב הראשי

כבוד הרב הצבאי-לשעבר, רביסרון (מיל), משה ולצברג, זכה במתת-משמיים, מכיוון צפוי למדי.

זלצברג, ששירת בצבא-הקבע, פרש מ"צה"ל, וזמן קצר לאחר שיחרורו פרש עליו הרב הראשי לישראל, הרב שלמה גורן, את חסותו. וחסותו של גורן, למי שעדיין אינו יודע זאת — עוזרת מאד בחיים.

קרובים בעלי השפעה. האמת היא שלגורן היתה סיבה טובה מאד לקרב אליו את הרב האזרחי הטרי. זלצברג נשוי לאחותו של הרב לואי ברונשטיין, נשיא הסתדרות הרבנים של ארצות-הברית ור קנדה.

הסתדרות זו היא אירגון רבי-עוצמה, הי

תמונת השבוע

בגדי המלך החדשים

המלך הוא עירוס" ערא ה"

ילד שרץ בראש שורת ה"סטריקרים" העלזים, ביום שלישי שעבר נערך בסכניון יום-הספורט השנתי, שהיה רצוף תחרויות במיק"